

צח:

עין משפט
גר מצודה

לד א מ"י פ"ה מהל'
שלוש ה' ה סמג
עשן סכ טושי"ע ח"מ פ"י
קמג עמ"ק ו'
לד ב ג ד מ"י פ"ה מהל'
משלה ה' ה סמג
עשן י"ז

מוספות רי"ד

אדיב' כאן שנה ר' הלעל חולקין דמיא וחסיד' נ' מנה א' יחידה' דא לשלח דברי יו"ד יוס' אומר חולקין בשוה יוס' יו"ד מברך דא לשלח דמיא א' אחריו יו"ד יוס' אומר חולקין דא' לא' מעט לא יחיד כל' מדי' מעט נתינים מחצה לשלח' השמות ומחצה לשלח' הוותיק והנותר' יוס' אומר הלכ' כל' השמות אריא יא' אריא' ל"ק כאן דברש שא"כ קצבא קצבא א' דברש שיל' קצבה יו"ד אור אור שא"ל קצבה הלכ' הוא קצב' המעות שכל' מה שנתן לו בעצמו ולא קצב' נתן לו בעצמו א' למיכא אור אור' א' קצב' קצב' שיל' קצבה קצב' פירות והמכרים' במעט חולקין שיל' בעבור המעות שיש ויל' שיש נשא הלכ' חולקין ומימי' בקרקע שחור דבר אד' קצבה כל' לבעל המעות

בבא שנה רבי הבל אבעא המעות.
נראה לר"מ דבמתמי' מודו
בין רבי יהודה בין רבי יוסי דכדכר
ששקין לו קצבה נמי לא אפילונו דרבי
יוסי סבר הכל לבעל המעות ורבי
יהודה סבר הכל לשליו אלא כהה"ג
ששקין לו מתמת חוספת דקא"ל קח
הה"ג עצוב מתקן ועוד לו מוסיק קח
הה"ג משלי אבל אם מכר לו בוויל מתת

גן הוי בכדי דמיהן וכי האי
ההב (ב"מ דף נז. ושם) הדא
לאו דומיא דמטלטלין ביתר
גה אבל פחות אפילו שוה

בכאן שנה רבי הכל
הוסיפו לו אחת ויתר
רבי יהודה רבי יוסי
רבי יוסי אומר הכל
לא רבי חמא לא קשיא
בכאן בדבר שאין לו
הלכתא דבר שיש
שואין לו קצבה הכל
לשנויה דשנינו שנינו
אמר ליה וכן לי לית
מאי מוסיף על דבריו
אז דלמא מעביר ע
נמי לא קני אמר רב ע
דרכינא ת"ש יאמר
תתיבה לאורחין והוא
נגמלו שלש כולן מע
מוסיף על דבריו הוי
מועל אלא אי אמרת
בעל הבית אמאי מעל
שליחותו בעל הבית
שליח מעל הכל במא
מלו אחת מדעתו

מודעתי ושקלו אינה
כתובתה מנה ומכרה
מכרה בטל מאי לאו
במנה ודינר ומאי במנו
אפי' היא אומרת אחז
בדינר מקרקעי וקתני
הונא בריה דרב

פי' ר' יהודה מודה דהכל
יהודה אדר' יהודה דלקמן
בית לא מעל מפני שיכול
ת לי חלוק קטן ורע ומסקינן
הכל לשליח מאי נפקא ליה
כן מוכיח גמי מדקאמר כאן ש

לדבריו, המדינה חייבת להבטיח את צרכי המגורים של כלל תושבי ישראל, וזאת על ידי הקצאה חוקנית של שטחי מגורים לרשות המוסרית. לדבריו, המדינה חייבת להבטיח את צרכי המגורים של כלל תושבי ישראל, וזאת על ידי הקצאה חוקנית של שטחי מגורים לרשות המוסרית.

04/05/2016 10:25 AM

אלמנה ניזונת פרק אחד עשר כתובות

באן שנה רבי. במשנתו למדנו רבי: **הכל לבעל המעות.** השולח
שולמו לשוק לסחורה וקנה חזול הכל לבעל המעות ולא מצי לימיר
כדמיא. דאיכא פוגמתא דתנאי בזה מילתא ומסקנא
שמעין דדבר שאין לו קצבה איז לר' יוסי בעל המעות
וסתם לן רבי במתני' דלכל דבר כר'

על המעות בדתניא
הכל לשליה דברי
הגמרא חולקין והתניא
על המעות אמר רמי
בדבר שיש לו קצבה
קצבה אמר רב פפא
קצבה חולקין דבר
על המעות מאי קמ"ל
הוא איבעיא להו
א ואזל וזבין ליה כורא
ואי ליתא מיהא קני
דבריו הוא וליהא
מגדר פקוד משמיה

[illegible]

מקרקעי. אחזיר ואקנה מן הלוקח שזה הדייר ואחזירנו להם:
בדאוויל. ומשום הכי מכרה בטל דטענה שמכרה שזה מנה ודייר במנה:
הא

מאז רע ער בדמים דאָלף אַס מיטות י"ב צבית כ"ש דהוה שור מרבי
ויהי לצלל הבית הלא אינו מרווח כלום דהכל הוא לשלם אלא ודאי
הי' רבי הכל לצלל המעות ולא קאמר ממתי' מתי' ר' יוסי' היא מכלל דכרבי
ר' ה'ה' לצלל המעות ואפי' מאן דפליגי האם הכל כדאמר מודא. רבינו חס:
ששהול' וכו'סוקרי' הכ' ללא הי' דער דרכא משום דלא יא' קאמר
הי' אלא ודאי הכ' והכא קנאנתו דפרישית: **אמר** רב **אבא** ב'ו.
הי' הכל לצלל המעות ותימה לפי גירסא זו דפרפר' יהי' מאז קמ"ל
י' במאי דקאמר דבר שאין לו קצבה הכל לצלל המעות כ'ו' לימא הלכה
הלקח דבר שאין לו קצבה הכל לצלל המעות דבר שיש לו קצבה חולקין
יחידוש אחא לאשמועי' ומשני שניא דשעני' שניא הוא. ועל שניא שאינו
שיב' לו ואשר שאלת על ראובן ששאל לשמן לקבל מעותיו מן העובד
יראה לו שחולקין בין שניהם דהוה המעות כדבר שיש לו קצבה
דלא י' לו קצבה אבל שאין לו קצבה הכל לצלל המעות ועומא חולקין לפי
על וי"ו מעותיו שחבר יחיד ליה פלגא הי"ג גבי טעות חשבון דהא שוה
הליקא ועומא דהכל לצלל המעות משום דאין לו קצבה דחיי' דלישני'
דליכא למימר טעמא אחרינא גבי חולקין היא טעמא דפרישית דהוה
השברים שאלו אינם שמי' יור' אין עולתין המספיקין על הגבחה מציאותו
ק' לא וזה כי משכיר ועוד דמיהדר קא' דער ביה שכי' אמר אני וכוית'
מחאק' בין שהטעה בזמן הכל לצלל המעות ויולרבי' נראה שהכל לשלם
לומר משום דהי' מעותיו שחבר ללא דמי' לשאר טעות שנתן הכל
בעמלאו הוא ודבר צפוי עמלו הוא חדה דהוה סכרא היא שאם הכ'
גלה היא יכול להודיעו ולהסדיר לו: **אמר** ר' אבהו אחר מדרשו
א' מעל שהארוחין העבירו על דעמו של שליח ואמר לי רבי יכולני
מעתי' אבל אין לר'ך דדוקא שליח בעינן דלימא הכי שלא יסבירו
יותר ממה שאמר שליח יודיען ק' שפוש' מדעתן ולא מדעת שליח:
הא

מסורת הש"ס

א) וספחים יב: ב) עיר
תים' ונחם לר. ד"ה אלה
המעביר, ג) מעילה כ.
ע"ש, ד) חגיגה י: קדושין
מב: נדרים נד. מעילה כ.
ה) חפשהי ולא מלאחי,
ו) כיבוד ולא נמלא העושים
ליתא בדפוס, ז) ל"ל ולרי
נראה, ח) רש"ל,

גליון הש"ס

גמ' ובין לי ליתבא. עין
כפ"ד מ"ד דתרומוה גר"ס
עס:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הוסיפו וכו'
דמס' דמלי נ"ב רש"פ'
שמיני: (ב) תוס' ד"ה אמר
כו' עיקר וכיון דמוחק:

מוסף רש"י

[illegible]